

Sag C-410/21**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

5. juli 2021

Forelæggende ret:

Hof van Cassatie (Belgien)

Afgørelse af:

29. juni 2021

Sagsøgere:

FU

DRV Intertrans BV

Sagsøgt:

Openbaar Ministerie

Hovedsagens genstand

Hovedsagen angår en kassationssag, som FU og DRV Intertrans BV har indbragt for den forelæggende ret, og hvormed de har anfægtet en af hof van beroep te Antwerpen (correctionele kamer) (appeldomstolen i Antwerpen (straffeafdelingen)) den 11. februar 2021 afsagt dom, hvorved de blev fundet skyldig i blandt andet svig og idømt straf.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

I denne anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold artikel 267 TEUF har den forelæggende ret nærmere bestemt forespurgt Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) om, hvad den juridiske værdi er af en A1-attest, som er foreløbigt inddraget af den udstedende medlemsstat, mens der ventes på en straffesag i beskæftigelsesmedlemsstaten, og om en vejtransporttilladelse erhvervet i en medlemsstat godtgør, at den pågældende virksomhed har et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 883/2004, og gør det muligt at afgøre, hvilken social sikringsordning, der skal finde anvendelse.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at:

- såfremt myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, efter en anmodning fra myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten om at få disse A1-attester trukket tilbage med tilbagevirkende kraft, begrænser sig til foreløbigt at trække disse attester tilbage med en meddelelse om, at de ikke længere er bindende, således at en straffesag i beskæftigelsesmedlemsstaten kan fortsætte, og den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, først vil træffe endelig afgørelse, når denne straffesag er endeligt afsluttet, gælder den til A1-attesterne knyttede formodning for, at de pågældende arbejdstagere er forskriftsmæssigt tilsluttet den sociale sikringsordning i den udstedende medlemsstat, ikke længere, og A1-attesterne er ikke længere bindende for myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten;
- såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten i lyset af retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol lade de pågældende A1-attester ude af betragtning på grund af svig?

2. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF samt artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed, der i en medlemsstat får udstedt en vejtransporttilladelse af en medlemsstat i Den Europæiske Union i henhold til forordning (EF) nr. 1971/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis fremgår, at det hermed uafkræfteligt er godtgjort, at virksomheden har hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 83/2004 i denne stat, når det skal fastsættes, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, og at myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten er bundet af denne fastsættelse?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1), artikel 13.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2009, L 284, s. 1), artikel 5.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT 2009, L 300, s. 51), artikel 3 og 11.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT 2009, L 300, s. 72) artikel 4.

Anførte nationalretlige forskrifter

Artikel 66 Strafwetboek (straffeloven, artikel 66)

Artikel 235 Sociaal Strafwetboek (den sociale straffelov, artikel 235)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 FU er direktør for DRV Intertrans BV, som har hjemsted i Belgien og er aktiv i transportsektoren. FU's ægtefælle er direktør for Immo-Des BV, der har hjemsted i Belgien, og råder over en driftsbygning (med blandt andet parkeringsvedligeholdelses- og tankningsfaciliteter). FU opholder sig officielt på en adresse i storhertugdømmet Luxembourg, hvor også transportvirksomheden Mic Cargo sarl har hjemsted. FU og hans ægtefælle har endvidere i Slovakiet oprettet selskabet Md Intercargo sro, der ligeledes er aktiv i transportsektoren.
- 2 Det fremgår imidlertid af en undersøgelse, at såvel det luxembourgiske som det slovakiske selskab i virkeligheden ledes fra Belgien, og at de fleste transportaktiviteter foregår i Belgien. Ifølge Belgische Sociale Inspectie (den belgiske socialinspektion, herefter »socialinspektionen«) er det slovakiske selskab oprettet for som underleverandør til DRV Intertrans BV og det luxembourgiske selskab Mic Cargo sarl via udstationering af arbejdstagere at kunne anvende billig arbejdskraft. Disse aktiviteter er ifølge socialinspektionen dog kun rettet mod det belgiske marked, uden at der foregår nogen relevante aktiviteter i Slovakiet, det formelle etableringsland.
- 3 På denne baggrund blev der rejst tiltale mod FU og DRV Intertrans BV ved correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (domstol i straffesager i Vestflandern, afdelingen i Brügge) for blandt andet svig. For at undgå at betale sociale bidrag til den kompetente myndighed, Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (nationale kontor for social sikring), havde de tiltalte således med urette angivet, at de pågældende arbejdstagere var udstationeret til Belgien af et slovakisk selskab, mens dette selskab i virkeligheden ikke har faktisk hjemsted i Slovakiet

eller i al fald ikke udøver nogen væsentlig aktivitet i Slovakiet (straffelovens artikel 66 og den sociale straffelovs artikel 235).

- 4 Mens denne straffesag var i gang, bad de belgiske myndigheder de slovakiske myndigheder om at trække de af dem udstedte A1-udstationeringsdokumenter tilbage med tilbagevirkende kraft. Herpå trak de slovakiske myndigheder foreløbigt alle dokumenter tilbage og meddelte, at alle disse dokumenter ikke længere var bindende, således at den belgiske straffesag kunne fortsættes, og at der først ved afslutningen af denne procedure ville blive truffet endelig afgørelse om, hvilken lovgivning, der fandt anvendelse på de pågældende arbejdstagere.
- 5 Ved dom af 11. februar 2021 erklærede hof van beroep van Antwerpen (correctionele kamer) (appeldomstolen i Antwerpen (straffeafdelingen)) FU en DRV Intertrans BV for skyldig i (bl.a.) svig og pålagde dem en straf af bl.a. følgende grunde:
 - De udstedte A1-udstationeringsdokumenter er foreløbigt trukket tilbage af de slovakiske myndigheder og er ikke bindende. Udsættelsen af disse dokumenter betyder, at de ingen bevisværdi har hvad angår den socialsikringsordning, der finder anvendelse.
 - En EU-transporttilladelse, der ikke er trukket tilbage, har ingen betydning for den sociale sikringsordning, der finder anvendelse, og har ikke til følge, at hof van beroep (appeldomstolen i Antwerpen) må gå ud fra, at Md Intercargo sro med hensyn til social sikring har et faktisk etableret og varigt forretningssted i Slovakiet.
- 6 Det er denne dom, som FU og DRV Intertrans BV har indbragt til prøvelse for den forelæggende ret.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

Første spørgsmål

- 7 Ifølge FU og DRV Intertrans BV er dommen i strid med artikel 5 i forordning nr. 987/2009, idet det deri med urette lægges til grund, at de pågældende arbejdstageres A1-dokumenter er udsat og i denne form ingen værdi har længere. Denne artikel tillader nemlig ikke, at den udstedende medlemsstat, in casu Slovakiet, foreløbigt kan trække et A1-dokument tilbage eller udsætte det, mens der ventes på udfaldet af en retssag i en anden medlemsstat. Den udstedende medlemsstat skal i henhold til denne bestemmelse enten beholde et A1-dokument, trække det tilbage eller erklære det ugyldigt.

Andet spørgsmål

- 8 Ifølge FU og DRV Intertrans BV bestemmes det i dommen med urette, at erhvervelse af en tilladelse i en medlemsstat i henhold til ordningen efter

forordning nr. 1071/2009 og forordning nr. 1072/2009 ikke er noget bevis for, at virksomheden råder over et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat. Dommen er også forkert med hensyn til spørgsmålet, om dette bevis er uafkræfteligt, da det kun er den udstedende medlemsstat, der er beføjet til at pålægge sanktioner for eventuelle krænkelse og trække tilladelsen tilbage. Videre anerkendes det i dommen med urette ikke, at der er en forbindelse mellem dette bevis og hjemstedsbegrebet i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, navnlig ved bedømmelsen af arbejdsgiverens hjemsted.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Første spørgsmål

- 9 Artikel 5 i forordning nr. 987/2009 fastsætter den juridiske værdi af dokumenter og anden dokumentation, der er udstedt i en anden medlemsstat. I henhold til denne bestemmelse er et sådant dokument bindende for beskæftigelsesmedlemsstaten, så længe den udstedende medlemsstat ikke har trukket dokumentet tilbage eller erklæret det for ugyldigt. Ved tvivl om gyldigheden eller om rigtigheden anmoder beskæftigelsesmedlemsstaten den udstedende medlemsstat om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at det trækkes tilbage. I påkommende tilfælde tager den udstedende medlemsstat grundene til udstedelsen af dokumentet op til revision og trækker det om nødvendigt tilbage.
- 10 Af Domstolens retspraksis fremgår blandt andet, at en A1-attest skaber en formodning for lovlig tilknytning til den sociale sikringsordning i den udstedende medlemsstat (dom af 26.1.2006, Herbosch Kiere nv, C-2/05, EU:C:2006:69). Attesten er i princippet bindende for retterne i beskæftigelsesmedlemsstaterne, som ikke er beføjet til at kontrollere dens gyldighed (dom af 10.2.2000, Fitzwilliam Executive Search Ltd, C-202/97, EU:C:2000:75; af 27.4.2017, A-Rosa Flussschiff GmbH, C-620/15, EU:C:2017:309 og af 6.2.2018, Altun, C-359/16, EU:C:2018:63).
- 11 Herved opstår derfor spørgsmålet, om formodningen for lovlig tilslutning og attestens bindende karakter falder bort, hvis den udstedende medlemsstat som i den foreliggende sag efter en anmodning om tilbagetrækning foreløbigt trækker den tilbage med den meddelelse, at den ikke længere er bindende, således at straffesagen kan fortsætte i beskæftigelsesmedlemsstaten, og at der først efter den endelige afslutning af denne straffesag træffes en endelig afgørelse. I benægtende fald opstår spørgsmålet, om beskæftigelsesmedlemsstaten i lyset af Domstolens retspraksis kan lade de pågældende attester ude af betragtning på grund af svig.
- 12 Den forelæggende ret finder, at det er nødvendigt med en fortolkning af den nævnte EU-retlige bestemmelser, for at den kan træffe afgørelse.

Andet spørgsmål

- 13 I henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), forordning nr. 883/2004 er en person, der hos en virksomhed eller arbejdsgiver har lønnet beskæftigelse i flere medlemsstater, såfremt han ikke udøver en væsentlig del af sin beskæftigelse i bopælsmedlemsstaten, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomheden eller arbejdsgiveren, som beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sit forretningssted. I henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 1071/2009 skal virksomheder, der udøver vejtransporterhvervet, have et faktisk etableret og varigt forretningssted i en af medlemsstaterne for at få en vejtransporttilladelse. I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1072/2009 udstedes en fællesskabstilladelse af en medlemsstat til enhver transportvirksomhed, der udfører godskørsel for fremmed regning, og som er etableret i denne medlemsstat i overensstemmelse med Fællesskabets og medlemsstatens lovgivning.
- 14 Der opstår derfor også det spørgsmål, om det af den omstændighed, at en virksomhed i henhold til forordning nr. 1071/2009 og forordning nr. 1072/2009 får en tilladelse i en medlemsstat, og således skal have et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat, på uafkræftelig vis følger, at den pågældende virksomhed også med hensyn social sikring må anses for at have sit hjemsted i denne medlemsstat som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 883/2004, der gør muligt at fastsætte den sociale sikringsordning, der skal finde anvendelse, og om beskæftigelsesmedlemsstaten er bundet heraf.
- 15 Den forelæggende ret finder, at det er nødvendigt med en fortolkning af de nævnte EU-retlige bestemmelser, før den kan træffe afgørelse.